

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesjünk XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felélős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Segéd-szerkesztő:
KETSKÉS ELEK.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohányősszékben.

Kuthy József dr.

főigazgató beszéde a főreáliskola jubileumán.

Mély benyomást keltő beszéd hangzott el vasárnap a Szent István-terem íve alatt. Elmondója dr. Kuthy József a főreáliskola igazgatója. Gondolatainak sulya, stílusának költői szárnyalása egyaránt indítottak bennünket arra, hogy lapunk hasábjain megörökítsük e beszédet s azoknak is hozzáférhetővé tegyük, kik az ünnepeken nem voltak jelen. E beszéd újból beigazolja a nagy Bacon szavainak igazságát: „az alapostudás Istenhez vezet.“

Mélyen tisztelt Ünneplő Közönség!

A legfényesebb, leggazdagabb adomány, mellyel a Teremtő az embert megajándékozta, a ragyogó, meleg napsgár. Elettünk bájos szakaszának, gyermekkorunknak legélelénkebb, legédebb emlékei a napfényhez fűződnek. Mikor a keleti égen lángzó zönnel kigyúl a hajnal utánozhatalan pompája; mikor a rét fűszála, az erdő lombzata friss fuvalomtól reszket; mikor tükös jelle áttörök a levegő illatos fátyola, s mint a végtelen sebességgel kilőtt nyíl, végig siklik a láthatáron az első napsgár: eh akkor nem kell imára serkenteni a legfásulabb lelket sem, hisz az ezüst pillangókként repkedő párok, a harmatban fűdő virágok, az égbe szárnyaló madarak... mind, mind azt hirdetik: ime megérkezett az Úrnak tündöklő követe, üdvözlegé életadó, drága napsgár!

Azt gondolom, m. t. Ünneplő Közönség! nincs közöttünk senki sem — akár öreg, akár ifjú — akinek lelke a most rajzolt képen már ne merengett volna, akinek szive meg ne fűrdött volna abban a magasztos hangulatban, amit a fölkelő napnak búvós látványa nyújt: de afelett talán mégsem tündököttünk mindnyájan, hogy hangulatunk — legyen bár a legtisztább, legátlatzóbb — mégis csupán fizikai behatás folytán keletkezett érzelmenek a kifolyása. A természet csodás harmoniajából merített ugyanezen ihlet folytán megkapó tünenényként rajzolódik eléink a százasos tölgy is, mikor kérges törzse felett erőtelj duzzadó lombkoszorút visel; ösztönszerű vonzódással köszöntjük a fakadó rügyekkel, fészlő virágméhben megjelenő enyhe kikeletet, a fényben pompázó, termékeny nyarat, s a természet ajándékait — a mosolygó gyümölcsöt, a telt borágot nyújtó hervatag ősz is.

Ki tagadhatná, hogy a természeti erők működésének ily szemlélete emberhez illő, nemes érzelmekörbe vezet, de mégsem szabad felednünk, hogy ezen érzelmeikörnek határai nem terjednek túl a természetiállásnak azon a vonalán, ameddig azt már az ókorok egyik fényes elméje, a természet szépségeiért rajongó költő, Vergilius kiterjesztette.

És Ti mélyen tisztelt Barátaim, kedves

Tanítványaink! bizonyára mindnyájan érzitek, hogy a modern társadalomnak van egy intézménye, amely nem elégedhetik meg csupán azzal, hogy a gondjaira bizott emberi értelmet a természet szemléletéből fakadó gyönyörökre vezesse, ahol a hivatásos munkának túl kell emelkednie a legszébb fizikai törvények határain is, ahol nem csupán a külső okok és okozatok között kell felállítani az egyensúlyt, de meg kell látnunk azt is, hogy az Isten képe alkotott gyermeki lélek világosságának első sugarai miként gyúlnak ki az agyban, s minő törvények szerint röppennek szerte a társadalom rétegeibe. Oh mily megható ezen fénynek első lobbanásai: mikor a tudás szövétnéke áttöri az agy felett borongó felhőzetet, s eddig ismeretlen mezőkre vet egy-egy éles fény sugarat. Ez m. t. közönség, a szunnyadó léleknek napfelkelte, ennek is megvan a maga biborpalástja, az avatatlan szemre nem látható ugyan, de a mi szívünk előtt gyönyörűsegebb a pirosló hajnal hasadásánál is.

Félesleges mondanom, hogy ez a modern intézmény, ahol az Isten lelkeből fakadó szikrák nap-nap után felcsillámló fényében gyönyörködünk, az iskola. Az az iskola, melyet a kenyérkereső, hivatáson felülemelkedni nem tudó lelkek csupán a megélhetés, az anyagi boldogulás eszközüül szoktak tekinteni, de amely az én szememben az emberi és nemzeti ragyárhivatottságnak legelső, még a családnál is fontosabb tényezője.

Jó emberré akarsz válni, vallásodnak erkölcsi tartalmával kívánsz megismerkedni: jöjj iskolába. A tudományokba szeretnél elméleti, felkutatni óhajtod, minő anyagok forrnak a föld gyomrában, s minő új élet van keletkezésben a csillagok határain túl: jöjj iskolába. Fel akarod lebbenteni mult idők fátyolát, ismerni az eszméket, melyek fajunkat évezredekken át mozgatták, vizsgálni a viszonyokat, melyek a nagy jellemeket formálták, s a tömegek fölé emeltek: jöjj iskolába. Gyönyörködni szeretnél a teremtő fantáziának csettelt és vésővel alkotott műveiben, élvezni a legtisztább gyönyört, ami embernek adatott: ismét csak iskolába jöjj. Meg akarod ismerni, meg akarod szeretni hazádat, a hantokat, melyek alatt őseid csontraj porlanak, a barázdákat melyek nyomán gyermekeid lépte indul, a népet, melynek szive együtt lüktet a tieddel: ismét és ismét csak iskolába jöjj.

Mélyen tisztelt közönség! Egy magyar reáliskola ötven évi jubileumára gyülekeztünk. Mély hálát fakaszt szívünkben, hogy erre az ünnepre a magyar kormány, a városi közönség, tankerületünk vezetője, a rokon intézetek képviselői elhozták üdvözlőtüket; az igaz köszönet szavát adja ajkamra, hogy nagygyűdemű országgyűlési képviselőnk, honvédelmünk oszlopait s társadalmunk vezetőit itt egygyűlve látom; hisz a zománcot, a színt, ami err: az ünnepre árad, az ő előzékeny jószágú hintette rá.

De tagadatlan, mélyen tisztelt közönség! hogy egy nevelő intézetnek félszázad emlékére szóló ünnepe teljes tartalmat csak akkor nyervehet, amikor ezen a régi tanítványok is meg-

jelentek, hitvallást tenni a szoros erkölcsi kötelekről, az el nem. muló vonzalomról, és ragaszkodásról, melynek ezalái őket hosszú idők multán is hozzánk fűzik. A székesfehérvári főreáliskola volt tanítványai ma bebizonyították, hogy — ha minden emberi törvénynek igazságát kétségbe is lehet vonni — de a szerzet örök voltát nem. Ennek a szívből-szive szálló szeretetnek nevében üdvözöltek benneteket, mélyen t. Barátaim, kedves Tanítványok! Legyen jutalmatok az a tudat, hogy a Ti megjelenétek a lemúlt félszázad legszebb napjává avatta március 19-ét.

Mert voltak ennek az intézetnek komor napjai is. Mikor a városi közönség 1854. dec. 12-én sok jóakarattal, de kevés anyagi erővel megnyitotta, hosszú ideig csupán néhány lelkes férfinak, közöttük a város akkori polgármesterének, s a csekély számból állott tanári karnak áldozat- és munkakészsége tartotta fenn. Az első évtizedek alatt válság válságot ért: a tanári kar és az iskolázató közönség nem értették meg egymást. A szülők az iskola nevére támaszkodva azt kívánták, hogy benne fiaik kenyéradó hivatásra nyerjenek képesítést, holott a tanárok azt érezték, hogy a serdülő ifjakat inkább az eszményi világba kellene bevezetniük. Szóval az alól a félreértés alól, amiben a reáliskolákkal szemben az egész civilizált világ leledzett, a mi közönségünk sem vonhatta ki magát.

Mi teremtetta meg a reáliskolai intézményt? Erre a kérdésre azt a feleletet kapjuk, hogy a gyakorlati élet követelménye. De m. t. Közönség! épen ennek az iskolafajnak fejlődése mutatja meg, hogy az élet külső kívánalmai nagyobb, tartós erkölcsi intézményeket nem tudnak létre hozni, ilyeneket csak az eszmei átalakulások szünek. A magyar reáliskola is pár évtizednyi vajadás után, 1875-ben kiszabadította magát a gyakorlatiasság korlátai közül: mint ethikai intézmény végcélul az emberi és honfui ideál képzését tüzte maga elé és szervezetében csupán azon eszméket tartotta meg, melyeket gondolkodásunknak, a természettudományok erősbödésével együtt járó változása hozott létre.

Az egész művelt világ sok évszázadon keresztül a görög — római irodalom, építészet és szobrászat műemlékeinek bálmulatába volt merülve s gondolkodásának ezek szabtak, sőt jórészben ma is ezek szabnak irányt. A XIX. század azonban egy új, az eddigieknél sokkal hatalmasabb renaissancenak volt a kezdete: a többi tudományokkal egyenlő jogúvá tette a természettudományt. Sőt még ennél is tovább ment: merészen hirdette, hogy az ember az antik világ ismeretkörében csak röhöz kötött lény maradt. Hogy szük korlátaiból kibontakozzék, s az Alkotó nagy munkájában fejlesztő erővel részt vehessen, arra a fokra az embert a természet ismerete emelte. Súlyt helyeztek a szóra: nem a szemlélete, hanem az ismerete. A természetnek tudás nélküli szemlélete a civilizálatlan népknél megteremtette a természeti tárgyaknak, napnak, holdnak, tűznek, víznek imadását, a félművelt

Papp Károly

szelvény-műfesto és vegyészeti ruhatisztító

Székesfehérvárott
Városház-tér, 5. szám alatt.
(Bejárat a Megyeház-utcáról.)

Mindennemű úri-, női-, gyermek- és egyen-ruhák, menyasszonyi kelengyák, függönyök, végáruk, valamint ágynemű-toll tisztítását elvállalom. — Gyász esetekben a legrovidebb idő alatti kiszolgálást ígérek. 2958 158—139

Mai lapunk 4 oldal.

lelkében pedig a gögös emberi elbizakodottságot: holott a természetnek való ismerete a legmélyebb elméjű tudósokat az örökkévaló Istennek ismeretére és imádjására vezette.

Hisz ha a melegségnek és villamosságának óriási erőfőjtéseit vizsgáljuk, melyek véges hatások közé már nem is szoríthatók, ha a szinképelemzés módszerét tanulmányozzuk, mellyel hibátlanul beszámolhatunk nemcsak a nap és bolygók, hanem a mérhetetlen távolságban gomolygó ködfoltok anyagáról is: akkor a legszentebb áhitat kél szívünkben s tudatos hittel borulunk le a végtelen Mindenhatóság és Örökkévalóság előtt.

Igy ölelkem m. t. Közönség! a legpositívabb természettudomány a legideálisabb világfogással, s ennek az egyesüléssnek szülötte a jelen kornak iskolája: a reálskola. Szervezetébe beolvadtak a XIX. század termékenyítő gondolatai, de ezek nem oltották el az emberi és hazafiai eszmény lángját. Új anyagok égnek az oltár tiszta tűzében, fények talán ma még gyengébb, mint mi szeretnők, de a láng heve már túlsapott az iskola korlátolt falán s forróvá tette a sziveket nagy nemes gondolatok befogadására.

Beszédemnek végre jutottam. Jól tudom, hogy abban a komoly munkában, melyet a magyar nemzet kulturális fejlődése érdekében végrehajtani kötelességünk, egyetlen középiskola nem döntő tényező: de valamint a kis harmatcsepp magát az egész napot sugározza vissza, úgy a mi munkálkodásunk is — ameddig becsületos és lelkiismeretes — boldogságot és áldást áraszt az egész magyar hazára. Legyen is boldog, legyen is áldott a magyar nemzet az idők végezetéig.

A főreáliskola jubileuma.

Nagyszabású ünnepség keretében folyt le vasárnap a helybeli állami főreáliskola alapításának félévszázados évfordulója. A város utcái ez alkalomra lobogódiszt öltöttek, jelentve, hogy nemcsak egy intézetnek, hanem az egész városnak ünnepe van. És méltán, mert hiszen, mint *Tóth* főjegyző a sz. István-teremben kifejtette, az intézethez a várost a közönségnek sok szála fűzi. A kétszázézer koronás impozáns épület a város tulajdona s a város évenként tetemes segítséggel járul az intézet fenntartásához; hosszú időn át a reálskola városi tanintézet volt.

Már szombat délután meglátszott az utca képén, hogy sok vendég érkezett; a város színeit viselő diáksereg mellett nemzeti kokárdás régi diákok jártak fel és alá. Szombaton érkezett meg dr. Boncz Ödön min. tanácsos a kormány képviselőjében, kit dr. Városey Gyula megyéspüspök látott vendégül. Még ugyanaznap tisztelgett nála a jubiláló iskola tanári kara, majd pedig a főgymn. tanári karának is egy része.

Az ünnep reggelén 8 órakor a papnevelő intézet templomában ünnepélyes Te Deumot és hálaadó sz. misét mondott *Kuti* Márton prépostkanonok, az intézet volt igazgatója, *Csúcs* István hittanár és *Magyar* Sándor hittanhallgató, volt főreáliskolai tanár segédületével. A sz. misén megjelent *Erzsébet Amália* főhercegnő is Wense bárónő udvarhölgy kíséretében. A tanulók kiváló precizitással szép egyházi énekeket adtak elő négy hangon, melyeket dr. Kuti József intézeti igazgató tanított be.

Az istentiszteletet d. e. fél 11 órakor minden részletében remekül sikerült ünnepély követte a Szent István-teremben, hol minden talp-

alattnyi helyet elfoglalt a volt tanítványok s a meghívott tanítványok és családjaik óriási tömege.

A lapunkban közölt programmon annyiban esett változás, hogy a tisztelet polgármester helyett *Tóth* István főjegyző tartott beszédet a város közönsége nevében. Az énekrészeket s *Balassa Kálmán* hegedűművész játékát a honvédekzenekar kísérte *Fricaj* Richard vezetével. Ugyanő dirigálta az ifjusági énekkart. Hogy minő sikerrel működött a mi páratlan karmesterünk, elég annyit megjegyeznünk, hogy midőn az ifjuság első énekszámát, *Ahymnus* elhangzott, messze vidékről jött vendégek ajkáról hallottuk a csodálkozás önkénytelen kitérését, hogy ilyen precíz vezetést még alig volt alkalmunk látni. *Petőli* nemzeti dala valóságos lázba hozta a hallgatókat. Helyesen mondta felköszöntőjében *Kuthy* József főigazgató, hogy nem talál szavakat *Fricaj* méltatására: elég a nevé kimondania, az maga egy program. Hogy milyen programin, látnuk a délutótti ünnepélyen. *Balassa Kálmán* hegedűművész *Paganini* „Hegedűverseny”-ét és *Ries* „Perpetuum mobile”-t művét adta elő. Mindnyájunk lelkében maradóan emléket hagyott a művész még abból az időből, a mikor *Székesfehérvárról* volt; hogy mégis a csodálatos vegyes bántalmat sugárzott le minden arcra, az csak azt bizonyítja, hogy *Balassa Kálmán* művészetében hatalmasat fejlődött, s így megjósolt szép jövője magaslatának célre már csak idő kérdése. Rokonzenes megjelenése csak emelte utókének bensőségét, művészi értékét, s így az utolsó tételig kidolgozott előadása a „Hegedűverseny” nyomán zúgó tapsvihart váltott ki a közönség lelkéből. A „Perpetuum mobile” művészi interpretálása azonban azokat is elragadta, akik ebben a darabban eddigelé a technikai nehézségeknél egyebet nem láttak. A páratlanul lelkes taps tehát méltán hangzott fel ekkor. Végtelenül sajnáljuk, hogy *Fricaj* Richard „Kuruc-ábránd”-járól ebben a keretben kell írunk. Az idegen származású, de igazi magyar érzésű, páratlan karmester a jubileumi ünnepség alkalmából írt s az intézetnek ajánlott zeneművéből annyi tehetség és ambíció sugárzik ki, hogy a magyar zenére valóságos áldásnak tekintjük az ő meg-megnyilatkozó szeretetét. Azt hisszük, nem csalódunk, ha benne a jövő egyik hívatott magyar-opertett zeneszerzőjét látjuk.

Dr. *Boncz* Ödön beszédében utalt arra, hogy ez az ünnep a magyar kultúra ünnepe. Hálásan emlékezett meg az intézetet megalapító városról s az intézet tanári karáról. *Városey* Károly kir. főigazgató fejtegette a középiskolák fontos missióját s kívánta, hogy az intézet tanárainak az ifjuság szeretete legyen-vezérszillaga. *Tóth* István főjegyző feltüntette azon szoros viszonyt, mely az intézet és a város között fennáll s jelenleg is fennáll s a város közönsége nevében üdvözölte a tanári kart s a végén megható szavakkal kötötte az ifjuság szívére az Isten és haza szeretetét. *Pjinn* József főmesternők a volt tanítványok nevében mondott szép beszédet. *Révész* Tivadar bpesti ügyvéd, volt tanítvány remek szép ünnepi ódját olvasta föl nagy tetszés mellett. A jelenlegi tanítványok közül *Eöry* Iván és *Tánczer* Viktor szerepeltek. Az első szépen kidolgozott, lelkes előadásban szavalt *Vörösmarty* örök szép Hymnuszát: Isten segíts, királyok! Istené! Az utóbbi üdvözölő beszédet mondott a jelenlegi tanítványok nevében. Nem fojthatjuk el a beszéd nyomán kelt azon gondolatunkat, hogy az kelletnél több, — középiskolai tanulónál legalább is szokatlan — önzetlet sugárzott magából. Utaljuk ifjú barátunkat tudós igazgatója beszédének előadására, mit megtalál az első lapon s abból látni fogja, hogy azon a programon kívül, melyet mint az élet viharos tengerére készülő ifju ma elé tűzött (tudomány, munka, haza szeretet) még másra is, sőt amit kifejejtett, arra első sorban lesz szűksége s ez az Istenben való hit. E nélkül tudománya is csak a „gögös emberi elme elbizakodottsága”, munká-

ján se lesz áldás, haza szeretete pedig áldozatokra aligha lesz képes vallás nélkül. Mindezt le kellett írunk, látva, hogy míg az élet tapasztalatokban megőszült, tudományban gazdag férfiak nyíltan hangoztatták a vallás és erkölcs nagy fontosságát, addig az ifju *Tánczer* Viktor mikor hálóját fejezi ki az őt annyi jóval elhalmozó iskola iránt s ígéretek tesz a jövő magartására nézve, ellefejt a legfontosabbat, aminek hiányába mindez csak frázis, belső érték nélkül. Az utóbeszédet dr. *Kuthy* József főigazgató mondotta. A fekete díszmagyarban szónokló igazgató remek beszéde méltó koronája volt a szép ünnepnek, mely a Szózat hangjaival ért véget.

Az ünnepséget 2 órakor bankett követte. A Magyar Király szülőknek bizonyult „nagytermé”-ben (és a szomszédos helyiségben) közel 230-an szorongtak. A Magyar Király szokott ebédjét egy-egy üveg öreghegyi tette még izletesebbé. (Kár, hogy felismerhető paradicsomos üvegekben alták fel.)

Felköszöntőket mondtak: *Boncz* Ödön miniszteri tanácsos a királyra; — *Keresztes* Ignác közgazgatási tanácsos, mint polgármester-helyettes a város nevében a vendégekre; — Dr. *Kuthy* József igazgató *Berzevicz* Albert vallás és közoktatási miniszterre, *Boncz* Ödön miniszteri tanácsosra és *Dr. Városey* Károly tankerületi főigazgatóra; — *Dr. Városey* Károly tankerületi főigazgató a főreáliskolai tanári karra és különösen *Dr. Kuthy* József igazgatóra; — *Mohai* Lajos pénzügyi tanácsos a főreáliskola további virágzására; stb.

UJDONSÁGOK.

— **Gyümölcsoltó Boldogasszony** ünnepe megyéspüspökünk felmentést adott a nem szigorú bójt (a husevés) tilalma alól.

— **Személyi hír.** Dr. *Városey* Gyula megyéspüspök holnap este érkezik vissza székvárosába Szatmárról, a hol *Meszleny* Gyula megyéspüspököt temette.

— **Eljegyzés.** *Kirisits* József megyeyei tisztviselő eljegyezte *Micheller* Micikét, *Micheller* János kir. törvényszéki irodaigazgató és neje bájos leányát.

— **A népkadémia** legutóbbi előadásit dr. *Reichardt* Tamás tanulmányi felügyelő tartotta a keresztény és liberalis nemzetgazdasági rendszer közti különbségről. A remek előadást legközelebb bővebben fogjuk ismertetni. Az előadón kívül még *Mikó* Imre szerepelt szép szavallattal s *Igari* Béla egy humoros monológgal. A népkadémia vezetősége tudatja a nagyközönséggel, hogy a munkaidő beállta miatt, midőn a munkaszünetlet tagjai nagyobb részt vidékre vannak elfoglalva, az előadások folytatását az őszre halasztja.

— **Felolvasó estély.** *Székesfehérvári* Vörösmarty-kör f. évi március 24-én, pénteken tartja hetedik felolvasó estélyét. Tárgy: *Vörösmarty* és a magyar színeset, tartja: *Kellemen* Béla áll. főreálisk. tanár. Kezdeté este 6 órakor.

— **Március 15.**
A *felső- és vízivárosi olvasókör* szombaton ünnepelte a március 15-két, melynek jelentőségét dr. *Knithoffer* Károly ügyvédjelölt fejtegette a töle megszokott ékesszólással. Az ünnepély szellemi része után lakoma volt, a melyben az ünnep szónokát *Hauranek* Antal köszöntötte fel.

A *vízivárosi kath. körben* a múlt vasárnap *Bilkei* Ferenc a kör titkára tartotta a március 15-két ismertető önéletrajzi beszédet. Utána *Pangl* Anna szavalt a *Pintér* Károly tanárnak egy gyönyörű költeményét az öreg honvédekéről. Ezzel az ünnepélyvel a kör befejezte a téli felolvasások ciklusát.

Szilanyinka Ferenc

férfiszabó

Székesfehérvárott, Szent-Imre-utca I. szám.

Ajánlom dúsan felszerelt raktáromat a legfinomabb tavaszi angol és hazai szövetekből. Vállalkozom mindennemű úri, egyen- és pápi-ruhák legújánosabb ár mellett, korrekt és gyors elkészítésére. — Vidékre próba nélkül.

A **Déli Vasúti műhely** dalegyesülete szintén szombaton ünnepelt a Bandi-féle vendéglőben. Az ünnepi szónoklatot a gyengélkedő dr. **Holly Géza** helyett **Zoltán Emil** nyernők tartotta. Hogy a derék dalegyesület szelbnel-szebb hazafias dalok előadásával méltó volt eddigi jó hírnevéhez, természetesen.

A **Polgári Dalkör** vasárnap este ünnepelte a szabadság hajnalhasadásának emlékét a Kostylik-féle vendéglőben, egy sikerült társas-vacsora keretében. Az ünnepi szónoklatot **Fekete Géza**, a Dalkör buzgó elnöke tartotta, aki nagyhatásu beszédben fejtegette a nagy nap jelentőségét. Az ünnepséget a Dalkör által előadott néhány hazafias dal fűszerezte.

A **Magánítiszteviselők** országos szövetségének székeshárvai tagjai tegnap este ünnepeltek március idusát a "Fekete Sas" szállodában. **Hübner Károly** ünnepi szónok szél beszédében emlékezett a 48-iki eseményekről, különösen kiemelve márc. 15. jelentőségét. Az ünnepi szónoknak **Gerő Jakab**, a szövetség helybeli elnöke mondott köszönetet, összetartásra intve az egyesület tagjait. A társas lakoma alatt felköszöntött mondtak: **Németh István** és **Fodor Mór** Gerő Jakabra és **Hübner Károlyra**, mint az egyelő és testvérség eszméinek hirdetőire.

— A **párbaj áldozata**. Mi is megemlékezünk arról a párbajról, amely két honvédkéntes között folyt le a napokban. A sérülések éppen nem voltak életveszélyesek, s most mégis azt a hirt vesszük, hogy az egyik fél, **Paulini Béla** a seb következtében orbáncot, sőt vérmérgezést kapott, úgy, hogy most a bpesti csapathózkában élet-halál közt lebeg. Ime, még akkor is, amikor kedvező kimenetelű párbajról beszélnek, az oktalannul felidézett vesztély a közelben leselkedik.

— **Bizottsági tagválasztás.** Vasárnap zajlott le a Kostylik Ferenc halálával megüresedett bizottsági tagságra a választás. A választás elnöke **Boros Sándor**, esetleges helyettese **Richter József** biz. tagok voltak. **Bizalmi férkakként** **Jankovits István**, **Kis István**, **Tésits Mihály** és **Veszély József** voltak. A jegyzői tisztet **Lipsey Lajos** és **Vida István** vitték. 283 beadott szavazat közül legtöbbet 107-et **Horváth Mihály** kapta, a ki régi és állandó tagja volt a bizottsági testületnek s csak a legutóbbi választás alkalmával maradt ki abból. **Horváth Mihályon** kívül szavazatot nyertek még **Kiss György** (80), **Gröss Bernát** (41), **Diétrár József** (30) s még többben.

— **Felmentett állomásfőnök.** Nagy feltűnést keltett két évvel ezelőtt az a hír, hogy **Janszky Jenő**, akkor dunanadonyi állomásfőnök ellen a MÁV. igazgatósága hivatali sikksasztás miatt feljelentést tett. A feljelentésre az okot **Király Kálmán** vasúti főtitviselő adta, aki nagy igyekezetében a rovancsolás alkalmával sikksasztást vélt felfedezni, holott csak rendeltenségről volt szó. A törvényszék és most az ítélő tábla a sikksasztás vádjá alól felmentette **Janszkyt**, azonban mit használt el a szerencsétlen embernek, akit a MÁV. igazgatósága azonnal elbocsátott?

— A **Székesfehérvári Kereskedelmi Társulatnak** a f. hó 18-ára hirdetett volt rendkívüli közgyűlése határozatképtelenség miatt nem volt megtartható s ezért az elnökség e közgyűlést másodsorra f. hó 28-ára, d. u. 5 órára hívja egybe. E közgyűlésen a megjelent tagok számukra való tekintet nélkül határozni fognak. Tárgy: az építendő iskola felépítése az ügye.

— A **Gazdák Biztosító Szövetkezete** szombaton délelőtt tartotta évi rendes közgyűlést az OMGE. székházának üléstermében. A közgyűlés, melyen gróf **Zselénski Róbert** v. b. t. t. elnököl, nagyszámu tagok jelenlétében élénk érdeklődés mellett folyt le. Az igazgatósági jelentés szerint az 1904-iki üzletév díjbevétele az 1903. évihez képest emelkedett, mert 1903. évben a tüztűzletben a törlesek levonásával a díjbevétele 389,813

korona 95 fillér volt, míg az 1904. év ugyancsak a törlesek levonásával 695,342 korona 17 fillér díjbevételei eredményezett, a jegyzületben 1903. évben a díjbevétele 466,644 korona 52 fillér volt míg 1904-ben 478,209 korona 40 fillér. A biztosított érték a tüztűzletben 1903. évben elérte a 136 530,706 K.-t, 1904-ben pedig 220,917,927 koronára rug. A jegyzületben a biztosított érték 1903-ban 19.829,283 korona. 1904-ben pedig 17,694,009 korona. Az 1904. évi üzlet 72,438 kor. 23 fillér felesleget eredményezett, amelyből a 937,820 kor. befizetett alapítóké után 36,891 kor. kamat járulékot szavazott meg a közgyűlés továbbá az alapszabályok értelmében különböző tartalékosokra 12,773 korona 56 fillért fordított s egyben elhatározta, hogy a 442,275 kor. 13 fillér jégdíj után 2 százalék díjvisszatérítést ad. A szövetkezet tehát már harmadikban ad az idén díjvisszatérítést, amellelt, hogy immár tartalékait 197,009 kor. 11 fillérre emelte és így biztonsági alapjait évről-évre jobban megszilárdítja. A közgyűlés végre a megbízásuk lejárt 5 igazgatósági és 7 felügyelőbizottsági tag helyébe újakat választott.

— **Adomány.** **Grünfeld Jakob** földbirtokos föllekesülve a realiskola vasárnap ünnepélyének fényén, ismét 1000 koronát ajándekozott alapítvány gyanánt.

— **Halálozás.** **Havranek Ignác** né szül. **Broszman** Etel vasárnap este 8 órakor rövid szenvedés után csendesen jobblétre szenderült. Pár nap előtt súlyosau megbetegedett, aztán dr. **Bierbauer Viktor** ajánlataira megerősítette lelkét a szentségekkel s pár perc mulva átlépet az örök életbe. Temetése ma d. u. volt nagy részvét mellett.

— **Uránia.** Szombat este nagy közönség gyűlt össze a színház falai közé. **Hock János**, a kitünő szónok jött le a fővárosból, hogy a *Megváltás* című gyönyörű ciklust ismertesse. Az eredmény megfelelt a várakozásnak s a művelt közönség egy olyan magasröptű s mindamellelt szívvel-lelkelt gyönyörködtető előadásban részesült, a melynek hatását nehezen fogja elfeledeni. A képek legnagyobb része szintén kielégítette a rakozást.

— **Harc a nikotin ellen.** Fájdalom, nem szép magyar hazánknak indult meg az üdvös mozgalom, mely harcot indított a nikotin ellen, hiszen a másik nemzetgyilkoló mérég, az alkohol ellen is oly gyenge és szervezeten a küzdelem, hogy alig érdemel szót. Megdöbbenve látjuk, hogy 14 éves gyerekek hogyan sorvasztják szervezüket a nikotin romboló mérgével. A rendőr szemláltára gyujt cigarettára az inasiskolából kijövő tanonc; akárhányszor látjuk, hogy a templomból, a roratóról hazatérő s a földből alig kilátású gyereksereg vígan fújja a szemközt jövők orra elé a füstöt. Száz és egy ok követeli, hogy *sabályrendeletileg inkektájunk e botrányos állapot szemben.* *Norevgiában* keresztülvitte egy törvényt, amely szerint büntetés terhe mellett tilos tizenötévnél fiatalabb gyének dohányt eladni. *Franciaországban* számos társaság alakult, hogy elnyomják a dohányzást az iskolás gyermekeknel; a *francia kormány* a legfelsőbb osztályokig valamennyi iskolában tiltotta a dohányzást.

— **Afrikai kegyetlenségek.** *Jaccoliot, francia* Afrika-kutató borzasztó részleteket beszélt azokról a kegyetlenségekről, melyeknek az afrikai törzseknel szemtanuja volt. A yebouk törzse szenvedélyes dohányzókéből áll és egy napon kilencz benschülölt panasza ment a törzsfőnökhöz, hogy katonái lopják őket. Még a dohányukat is elszedték, legyen szives tehát a törzsfő legyalább ezt megtéríteni. "Hát mi vagyok én, dohánykereskedő?" — kiáltott föl dühösen a törzsfő. "Megáljatok csak, kaptok dohányt mindjárt, hogy meg is sokaljátok." A törzsfő agyagból óriási fazekat csináltatott és az egészet dohánynyal tőmette meg. A fazékba kilenc lyukat furtak és mindegyikbe

egy-egy bambusz nádut dugtak. Aztán réparancsolt a pínasztező yeboukra, hogy a morstrepipában levő dohányt halálbüntetés terhe alatt szívják el. A kilenc boidogtalan nekilátott és nagyokt szipákoltak, de egy óra leforgása után egyik se bírta tovább, egymásután ajutian a földre buktak. Csak két nap mulva tértek ismét annyira magukhoz, hogy a büntetés tovább folytathassák. De az elítéltek egyike már az első szippantások után így kiáltott föl: "Uram, nem bírom tovább! Inkább meghalok!" A következő pillanatban feje a homokba görült, hogy a borzasztó pipa tartalmát kiaspaszsa. De kidőlt egyik a másik után és nemskára nyolcfej hevert a földön. A kilencedik félig önkivületben szipákolott tovább; erre rákiáltott a törzsfő: "Kelj föl, neked megkegyelmezek, hadd maradjon legalább hirmondója, hogy milyen sors vár azokra, kik a törzsfőnöktől dohányt koldúnak." A legborzasztóbb büntetések egyike, melyet valaha ember kieszett, az, a melylyel az afrikai vadak a tolvajt szokták megbüntetni. Az elítélt beáask a földre, úgy, hogy csak a feje látszik. Köröskörül kiéhezett patkányokat kötöznek kis karókhöz, úgy hogy épen csak az elített fejéhez juthassanak. A patkányok rárohannak az elítélre és rágni kezdik. Az elített kétségbeesésében jobbra-balra kapkod és ha valamelyik patkány a szájához közeledik, bekappa a fejét és leharappa. Ha sikerül ily módon mind a hat patkánytal végeznie, büntetését kiállotnak tekintik és kegyelmet kap. Az utazó maga is látott egy benschülöttet, ki nyolc óra hosszaiig harcolt a hat patkánytal, míg végre valamennyit agyonpréselte fogai között. Előbb azonban a patkányok bal arcát teljesen kirágták. De még ennél is embertelenebb az a mód, mikor az elítélt egy vagy több óra alatt megfőzik...

— **Utóállítani.** A székesfehérvári járásban az utóállítás napja április 5-e.

— **A cuciliták és a március 15-ke.** Napok óta rebesgettek, hogy a szájbőripar helybeli lovagjai is telhasználják az alkalmat s a március 15 leple alatt tüntetni fognak a maguk külön eivei mellett. A rendőrség figyelmé rágtón rájuk irányult s **Reé István** főkapitány egész erőlyel tiltakozott a szabadság tiszta, eszmenyi ünnepe nek beziksolása ellen. Mit keresnek a colilusták a magyar szabadság ünnepe, a mikor a hazánkhoz semmi egyéb nem köti őket, csak a gymruk. Mit keresnek azoknak a derék polároknak emlékénel, a kik egész életüket a munkának és hazaszeretetek szentelték, a kik egyforma hűséggel szolgálták Istenüket és hazájukat. Mit keresnek ott azok, a kik szájkömodra betanulják külföldi zsidolegények mondókáit és elverlik, holott annyit se értenek belőle, mint egy papagály. De hát a rendőrség nem azért szokott nekik szólni, hogy ők rá is hallgassanak. Jelszavuk a "csak azért is" El is határozták, hogy kirukkolnak, ha a rendőrség százszor megtiltja is nekik, **Simon Sándor** és **Kuti Fülöp** rendőrkapitányok néhány hajduval közéjük mentek a vásártérre és tudtukra adták, hogy a komédiázásnak helyt nem adnak. Mikor aztán megtudták, hogy a katonaság egy százada is készenlétben van jobbnak látták a szétosztást és inni egyet a vörös szocializmus egészségére.

— **Öngyilkosság.** **Gergely István** martonvársári lakos gyögyithatalan betegsége miatt elke-seredésében borotvával elvágta a nyakát.

— **Szerencsétlenség.** **Garovics János** tárnoki lakos szöllejében a pincéjét akarta megnagyobbitani. Javában folyt a munka, mikor a vele dolgozó fia egyszerre csak egy hatalmas követ lát apjára zuhanni. A kő és föld a szerencsétlen embert maga alá temette, s bár azonnal segítség-voltak és kiásták, a szenvedett sérülések következtében meghalt.

— **Az ezüstmennyező eredete.** A huszonöt éves boldog házasság megünneplésének szép szokása nagyon régi eredetű. **Csapat Hugó**, a franciák

Uri divat!

Ujdonságok! Bálj-íngék, gallérok, nyakkendőkben.
„Pécsi Hamerli bürkesztyúk.”
Karlsbadi lack cipők. Francia pique mellü férfi íngék darabja 2.40 koronától 6 koronáig.

Knazovitzky Béla

Székesfehérvár. 104-105

Női divat!

Báli kesztyűk, harisnyák, legyezők és illatszerek.
„Kivágot lack cipők párja 3 Kor-tal.”
Báli belépok, divatos derékfűzők. Menyasszonyi kos-zoruk, fátyolok. Legfinomabb női fehérneműk.

első királya a Capetingok házából a 987-ik év körül meglátogatta nagybátyját. A kastélyban két vén cseléd, egy férfi és nő, vonta magára a fejedelem figyelmét, kikről a kastély ura elmondta nekí, hogy már huszontöt év óta vannak szolgálataiban és példás magaviseletükkel kiérdemelték az egész család szeretetét. A király maga elé rendelte a két öreget és így szólt az asszonyhoz: — Hallottam hűségéről, mely annál inkább dicsőre méltó, mert a nőnek ilyen előhaladt korban már sokkal nehezebb a dolog és az engedelmesség, mint a férfinak. Hűségédért meg akartak jutalmazni. Legjobb jutalmad pedig az a hűség ember, a ki huszontöt évig együtt szolgál veled. És hogy ezental gond nélkül élhessetek, nászajándékul adom nektek a szomszédos szép majort.

— Jó királyom, válaszolt könyekig meghatva az öreg szolgál, köszöntik jóságodat, de hajunk olyan fehér már, mint az ezüst.

— Tartsatok tehát ezüst lakodalmat, válaszolt a király, ime itt a fényes. Hűségédért drága aranygyűrűjét lehuzta ujjáról és átadta az öreg párnknak.

A király jóságos tette nagy lelkesedést keltett mindenfelé és az ő tisztelőire csakhamar elterjedt egész Franciaországban és később más országokban is az ezüstlakodalom szép szokása.

— **Világítási mizéria.** Ugy látszik, a villamvilágítás ellen a panaszkok nem hogy fogynának, de szaporodnak. A tél folyamán többször megtörtént, hogy az egyik percben alig volt valami áram a vezetékekben, a másikban pedig oly szokatlanul nagy feszültséget szabadítottak rá a lámpákra, hogy azok egyenestül felmondták a szolgálatot. elpusztultak. A tegnapi eset arra indította a főkapitányt, hogy szigorú vizsgálatot indítson a lépten-nyomon előforduló bajok megállítására végett. Végre imit-amot fordulhattak elő olyan bajok, amikről a személyzet nem tehetett, de ami sok, az már sok. Tegnap 6 óra tájban a város összes lámpái kialudtak, csupán a Nádor-utcán pistogtak az izzók. Jó másfél óra kellett, amíg a rend helyre állott. Szerencse, hogy a hold teljes pompájában, segítségünkre jött, mert másként norvég sötétség borult volna városunkra. A baj onnan származott, hogy a kazán összekötő kaucuk-csőve megtájtult és a fejlesztett gőz nagy mennyiségben kiömlött. Hogy ki a hibás a dologban, a vizsgálat fogja megállapítani.

— **Tiltott kártyajátékokról** tett jelentést egy magát megnevezni nem akaró egyén vasárnap éjjel a rendőrségen. Fűrés rendőrbiztos azonnal elment a jelzett helyre, (amely nem más mint az Ipar-kávéház) és csakugyan ott talált az egyik mellékelyiségben három kártyázó alakot. A bankban 1 kor. 20 fillér volt, amit a rendőrbiztos azonnal le is foglalt, a tiltott kártyajátékot játszó egyének nevei pedig: Hoffmann Péter, Bernát József és Hammer Ignác.

— **Zászlónk.** Immár a 7-dik szám fekszik előttünk e képes havi folyóiratból. Egész ármádiája vonul fel benn most is a cikkeknek és képeknek. Még a keletázsiai harctér vezérei is sorban bemutatkoznak a Zászlónk és számában. Maga a harctér pedig oly világosan tünteti fel a világrengető mukdeni harcok lefolyását, hogy tudtunkkal magyar lap ilyen tüzetes terepra-jót egy se hozott. A „Krisztus Pálátus előtt” című cikkben viszont a tudós és művészvilág két jelese lép ki a színtérre: P. Didon a „Jézus Krisztus” című művilághírű írója és I. J. Tissoz az evangéliumok e bámulatos illusztrátora. Egyiktől a szöveget, a másiktól a szöveghez illő remek rajzokat közöl a Zászlónk ezen száma. Van aztán három illusztrált elbeszélés, természetrajzi és néprajzi érdekes cikk a méhek és tudósok versenyről és az utolsó eskimókról, továbbá temérdek apró tudnivaló, amelyek csemege gyanánt körítik a nagyobb cikkekét. Az egész család talál benne hamisítatlan életfejlesztő szelienyi táplálékot. S mindez egész

évre potom két korona. Aki ezt beküldi az összes eddigi számokat megkapja. Mutatványszámot pedig ingyen és bérmentve szállít a Zászlónk kiadóhivatala Budapest, VII. ker. Damjanich utca 50.

— **Poloska.** Van egy kicsi állat, melyet egyéb hasznos tevékenysége híján a csipéséről, no meg a szagáról ismerünk. Ez jutott eszünkbe, mikor a legutolsó spenőtlap hasámban Berger Béláné aláírással megjelent cikket olvastuk, a mely egy piaci delnő ajkaira illő kifejezésekkel ront ellenünk s a napkeleti faj minden virtuozitását kifejezi a nyelvtögtetés tudományában. Mit tettünk? Elmondjuk a törtéjétát.

Egy évvel ezelőtt megnyílt a Kossuth-utcában egy férfi- és női divatárú üzlet. Volt reklámkiadás, sőt áru is. Fél év múlva az áru nagy része nem volt a boltban, Berger Béla fizetéskeptelenséget jelentett be, majd csödbe került, a hitelezők árvereztek s aztán csinos veszteséggel félrevonultak. Ugyanakkor, a csőd napján megjelent a bukott, a tönkrement Berger familia a színházban, fény, elegancia és illat kíséretében s nem is a karzaton, vagy zárszékben, hanem páholyban, miként a vagyonos előkelőségek. Nem telt bele félév, ugyanez a bolt újra kinyílt Berger úr és életcéljárja ott sürgöncforognak, rendezkednek sőt a cégtábla is felkerült az ajtó fölé: Berger K. női divatárú üzlete. Mi egész egyszerűen, a nélkül, hogy bármi rosszat mondtunk volna Bergeréről, a rendőrséget kérdztük meg, hogy van-e tudomása az új üzletről és a tulajdonosról? A rendőrségtől meg is kaptuk a választ, hogy igenis élénk figyelemben részesíti a Berger céget s annak épén az általunk jelzett cégjegyzék miatt a vizsgálat folyamában is van, sőt a rendőrség egyéb ügyekben is vizsgálja Bergerék viselt dolgait. És hát mi természetesebb, mint hogy mindezek tetejébe Bergerné nyilatkozatot közöl ellenünk s a női confectio üzlet tulajdonosa kirakodik a piaci kofák szótárának összes virágaival. Emelget butaságot, rosszakaratot zsidótemetést stb. stb. Csak lassabban tisztelt asszonygag az agarakkal! Majd akkor tessék beszélni, hogy ha az összes vizsgálatok napfénynél világosabban kiderítettek az önkök ügyeinek tisztaságát. Nyelvtögtetéssel rendőri vizsgálatot elütni nem lehet. Hogy önének nagy szája van, azt láthatja mindenki, hogy azonban a szénája rendben van-e, azt a rendőrség van hivatva megállapítani. Addig azonban csöndesebben a testtel. Féléstendeig üzletet vezetni, aztán megbukni s bukottan, az anyagi nyomor mélyén a színházi páholyban illatozni -- készséggel elismerjük, hogy ehhez nem butaság, (s ebben ön lefőz minden tisztességes ember) — hanem pofa kell és a poloska természete. Nem irigyelünk mi senkitől semmit. Tessék tisztességesen dolgozni, fáradni, mint más tisztességes ember s ne tessék gazdag urakhoz illő passziókat űzni, akkor mikor nyomort emleget. A mi pedig a temetést illeti, csak annyit jegyzünk meg, hogy mindeddig önöknél különb embereket temetünk.

— **A Gebhardt-ház betörői.** Ugyanazon nap éjjelen, amelyen a törvényszék két, a Gebhardt-ház pincéjében lefűtet betörő fölött ítéletet mondott, a nyitva felejtett pinceablakon keresztül egy új betörő tett látogatást az említett házban. A pincén keresztül az udvarra, innét az első emeletre ment, ahol Weisz Jakab cseléjének és Szabó György mindenesnek ruhakészletét dézsálmálta meg, sőt az egyik raktárajtót is megkísérelte felfeszíteni. Ez azonban nem sikerülvén, amerre jött, eltávozott. Vasárnap Rozmán Lajos rendőr egy gyanus alakot látott ténferegni az után, akit be is szállított a kapitányságra. Itt küszült, hogy az éjjeli látogató és ő egy személy, neve Karger János, csókakói illetőségű, volt javító intézeti növendék, aki Weisz Jakabnál szolgált, mindeneként. Innen magyarázható a nagy helyismerete. Ma adta át a rendőrség a kir. ügyészségnek.

— **Veszett eb.** Pátkai tudósítónk értesít bennünket arról a szerencsétlenségről, a mely pénteke d. u. Listár Sándor pátkai urad. gépészt érte. Nyugodtan foglalatokodott udvarában, midőn házórző kutyája hirtelen rájaugrott és több helyen megmarta. Ugyanez a kutya megmarta Szabó István iskolásfiút is, sőt mielőtt lebukózkodt, veszett dűhében Bakonyi István gazda sertését is összeharapdálta. A kutyát természetesen üldözöbe vitték és agyonverték. Az állatorvosi vizsgálat aztán kiderítette, hogy a kutya veszettség áldozata. Listár Sándort s Szabó Istvánt még szombaton felküldték Budapestre, a Pasteur-intézetbe, a sertést pedig lebukózták.

— **Tyuktolvaj.** Valami ismeretlen gézengúz nagyon szívére vette a nagybőjtű husevestől való tilalmat s magát vasárnapra kárpótlándó, péntekre virradóra Lantay Ferenc pátkai vendéglős udvarából 15 darab szép tojástyukot emlelt.

— **A mulatás végén.** Hitner János és Sándor hírhedt alakok Bodajkon. Gyakran látott vendégei a korcsmaszobának s ha verekedésről s egyéb rendezavarásról van szó, nem szoktak hiányozni. A mult napok egyikén is a korcsma voltak s egy Bodri József nevű fiatal, 15 éves suhanc pénzén pompásan mulattak. A potya kintűnön csuszott a garaton lefelé s reggellel mindketten mánoros fövel tántorogtak hazafelé. Mojzer Mihály bodajki lakos régi ellenségük lévén, épen kapóra került a szemek elé. Nyugodtan ásogatott szégyén a kertjében, mikor a két duhaj legény széles jövedvében eléje állott és a virtus behizonyítása céljából beleje is kötöttek. Hogy okuk lehessen a civódásra, valamí régi árukdást emlegettek. Aztán rátámadtak, kicsavarták kezéből az ásót és súlyos csapásokat mértek a fejére, mig nagy vértócsában össze nem esett. S ekkor, mint a ki jól végezte munkáját, ott-hagyták. Mojzert hozzátartozói lakására vitték, az orvos gyógykeze és alá vette, de életéhez — a mint levelezőnk bennünket értesít — kevés reményt fűz.

Az Egyházmegyei Könyvnyomdában egy jó házból való fu tanulónak felvétetik.

Egy istálló, raktárhelyiség hozzátartozó padlással bármely órában kiadó Salétrom-utca 8-ik szám alatt.

Kárpitos butor-raktár.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy kész kárpitos munkákból u. m. garnitúrák, ebéldíva-nok, ottománok stb. stb.

raktárt tartok

a Megyeház-tér 13. és Simor-utca 22. szám alatt.

Elvállalok továbbá mindennemű kárpitos és díszítő munkákat, valamint **szobák tapétázását**, ugyszintén a kiválasztott minta és rajz szerint megrendeléseket a legutányosabb árban!

Feltétlen megbízhatóság, elsőrendű munkák.

Kiváló tisztelettel

Vida Elek

2965 kárpitos és díszítő. 57—47

Gerenday Gyula

vászon, fehérnemű, rőfös és rövid-
áru üzlete
Székesfehérvár, Nádor-utca.

☀ **Tetemesen leszállított árak!** ☀

Ajánlja hazai gyárműnyu vászon, asztal-nemű, valódi rumburgi és szilveszter-kézi szőtt vászon és ágyhuzatokra szolgáló damaszt és kanavász árúkat. Schroll Benedek pamut vászon és sifon árúkat. Legdivatosabb férfi ingek, gallérok, kézzelők és nyakkendők. Kelekgyűzhez szükséges és megfelelő női fehérnemű és kész ágynemű. Mérték-utáni megrendelőre bármely fehérnemű gyorsan és pontosan elkészítetik. Csecsemők részére készletben ingesek; szővött és kötött ujjas hosszúpárna, pólya-kötő, bölcso és kocsikarok, gumilepedő, szalag, csokor. Szövet egy- és asztalterítők, csipke és szövet függönyök. Torontái, Axmiszter és tapsztri szalon és futó szőnyegek. Gyapjú és teveszőr-ágytakarók, levarrott Kashmir, Klott és selyem paplanok. Divatos ruha szövetek, Cosmanosi mosókéme és selyem-kelmék. Szalag, csipke, fátval, divatos övek, vállfűző, esernyők. Nagy választék kéztű és harlanýból. Lúster és mosható kűtények.

2965. 104—80

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.